

KOLOSZVÁRI KÖZPONTI.

Megjelenik a lap minden Szerdán, Pénteken és Vasárnap. Előfizetési díj minden év 30 pengi. A postaköltségek a feliratkozóra esnek. A hirdetések elvételére 30 pengi a sorozatban, 30 pengi a külön hirdetésért. A lap minden napján 10 pengi a sorozatban, 30 pengi a külön hirdetésért. A lap minden napján 10 pengi a sorozatban, 30 pengi a külön hirdetésért.

KEZELÉSI SZABÁLYOK.

Az Olvasónak, Vevőnek, 231. szám alatt.

KIADÓ-ÍRTATÓ.

A Kiadóirodában, KÉZELÉSI SZABÁLYOK.

Mindenkinek minden napján 10 pengi a sorozatban, 30 pengi a külön hirdetésért. A lap minden napján 10 pengi a sorozatban, 30 pengi a külön hirdetésért. A lap minden napján 10 pengi a sorozatban, 30 pengi a külön hirdetésért.

(D.) Szemle. Napokon közel állunk ahhoz, hogy megint Európa szivéből adjunk nagy tudósításokat. Az olasz kérészeknek ugyancsak a villafraanci béké csak feltételek gyűjlesztett az adhatott, most az eszesen és helyesen és naponta égetőbb szükségessé váltak annak begyűjtésére. A milyen lágy az olasz népség nagyobb része, annyira makacs és elhatározott a fegyveresek ellenállási készsége. Ugyancsak az előcsaták a legkényesebb ponton, a pápai birodalomban fogtak ki.

Fantibókornak a napokban elfogadván a közép-olaszországi nemzeti hadsereg felötti foparancsnokság*) most mintegy másodszor Coriolánál szemben Rómával, jobb és balszárnyát a hadseregen Robotti és Garibaldi vezérlik, csakohy meg ne idegenek, hanem minden napok szerint 30, mások szerint 90 ezer oldal élen áll az új Coriolán, a háttérben biztosítást Szardinia által, mely tartomány királyához a vezérek egy részét a katonai eskü hűségé köti.

A Romagna ellen nyomuló pápai sereg ereje éppen nem felel meg azon feladatának, melyet maga elneve, s a vatikánban nem kevés zavarnak vannak a következmények fölött, midőn ugyancsak a végbiztosítást csakugyan Franciaországától rendeli. A pápa kedélye szerzőlt borongó, sokat is betegeskedik, Antonelli birokomp pedig a perczben szükségessé kezd válni, midőn ott nem az engedel, hanem a reactio politikájával akarunk egyezni. Ezen politika nyomára bukkannak a pápai curia azon újabb nyilatkozataiban, hogy a nemzeti reformot se fog addig behozni, míg a pápai birodalom a forradalmi tőről le nem lépik.

Nagyon terhes volt a kérdés az olaszokra nézve, ha a nemzeti függetlenség mellett tisztán nemzeti erőkkel kívánják harcolni, éppen a pápa bírtoka ellen veendő kezdetét. Ez sok katolikus hatalmat felkeltett az olaszok nemzeti ügyével szemben, a vallásos érdeke a ennek alapján a vallás fópápai iránti ragaszkodás felülmúlja a népjókat iránti rokonszeretve sokaknál, s a pápa ellenállása a legveszélyesebb alternatívát állítja fel e nagy fontosságú váltakozásban.

Az olasz nép fáljálthaja, hogy a pápai kormány késett az egyénleg nemess gondolkodású Pius pápa programját betölteni, ki 1848-ban oly határozottan nyilatkozott, hogy a népért boldog és szabadnak kívánja látni, oly szívesen és egyszerű megígérte volt az alkotmányt s népe teljes önállósá, hogy mint e század egyik legnevesebb politikai reformátorának, még protestáns papok háza látni is lehetett látni arczépét.

Midőn a szent atya által osztott malaszt a népet túlságokba ragadta, kormány egyszerűen a helyett, hogy a túlságok megörje, az előbbi programtól előré törekedett, s ezen irányban Rómán a francia köztránszág elnöke Bonaparte Lajos segített s tartó meg fegyveres erejével.

Most ugyancsak praesidens császárát változtató, s mint ilyen Olaszország függetlenségét és szabadságát proclámálván, meg fog vajon tenni, ha a pápa elkezd a véres csatát?

Fölkel megint a reactio mellett? akkor meg lehet egész Olaszországgal szemben fog állni; pedig éppen most mondia ki a hivatalos „Constitutionnel” a hercegségeknek nézve, hogy Napoleon a mint fegyver által kivívott, a szabad Olaszországot, fegyverre által le nem láncozhatja.

Már pedig ha ez a logika áll a Toscanára nézve, állának ki annak Rómára nézve is.

Napoleon elnezte a pápai legatitók felállítását s felfüggesztését az olasz nemzetiség harczára, mi által a francia ágyuk Lombardiá szíj véleikén mennyire dörögtek; kimondá azt is, hogy teljesre kellőnek fesszik az olaszok nemzeti törekvése; követezőleg o a legatitók ellen a pápai sereget éppen úgy nem

segítheti, mint Toscana ellen nem az uralkodók trónkövetésé.

De másfelől kimondá Napoleon, hogy a pápai hatalom gnygylgást nem enged. Hogyan fogja most a kettős feladattal követtetni?

A francia kinnnyí ez felgotta itt is tálalni a kibívó ajtót, s ha jósolunk szabad, nemokkora egy nyilatkozat jövedl valamely hivatalos francia lapban, melyben Napoleon császár fiaí ragaszkodása lesz legelő kiemelve a szent atyához, azután kimondva azon ohaját, hogy a pápai hatalom rendületlenül szálld alápara állításának, ezen szálld alá para Odaszor-szág szabadsága. A szabadság boldogság tesz egy népet, a boldog népek pedig uralkodója legbol-dogabb s trónja legszálldárabbán áll. A francziák császárja melyen fogja fáljálni, hogy reactionárius miniszerei a szent atya s népe közt kellemetlenség idéztek elő; de a keserűségek le lesznek győzve a confederatiónak egyesített Olaszország szabadság-érzete által, mely boldog és szabad állam élen áll a katonák egyház fejé a polgárok tiszteltel-né s szeretetnek minbuzza közt fog állni.

Megdicsérek csak olvasni, hogy ha Közép-Olaszország sikerrel állandja ki a csatát s vérs vízsza a pápai seregeket — nemokkora politikai híreink közt a francia journalistika után olvasandjuk azon eszméket, melyeket mi itt anticipálunk.

Mert hogy Napoleon az Antonelli birokomp politikájáért fállozódva azt a fényes népszerűséget, mint Olaszországban kivívott, hogy o fállozódva Olaszor-szág egyesítésének feltételé, mint az s fállozódva politikánk annak szükségessé van, hogy o program-ját, melyet életrejlá feltéptőn, mint császár nyilat-monda ki egész világ előtt, most a teljességgel perczében megtagadja, azt mi el nem hihetjük.

Róma s a pápa biztonságát felé a francia véder-sereg egy részét fog ehöz nem fér semmi szükség; de hiszünk, hogy a legatitók soraita hagyatnak.

Ez mit fog ekkor tenni a pápai kormány? Talán segítségét fogadnak el — a mi már ajánlja is van — Nápólytól? Utóbbi hírek szerint Nápóly királya a legatitók ellen vonakodik segítség igényt. Ez igen kényes is volna.

Nápóly uralkodó háza ellen nem kevesebb a hatalmas pártok gyűlölete, mint Toscana s Modena uralkodói ellen. Ez est még azonfölül az angol s francia se szereti, midőn az új király is atyjának hajhatalanságát örökölje, s ezenfölül o szintén egy Bourbon és királyi trónon. Nápóly beavatkozás Olaszországban, amely mint forradalom Nápóly-Sziciliában, amely mint rásnyítás róma, hogy Palermótól Genuáig egy olasz nemzeti sereg gyűljön össze retentő vérpatakon keresztül.

Kérdésesvilátnak látszik, hogy a legatitók ellen a pápai seregeket ki megkötés, és hiszünk, hogy a pápai kormány sokkal jobban tudná, ha a congressus összehívása előtt nem kezdene csatát túlkészíteni az olaszokat, ki ugylgitsik erős ellenállásra készülnek, mert közelebből 100,000 darab fegyvert rendeltek meg Párisból.

A pápa irányában a francia lapok már készülnek oly nyilatkozatokra, minőt fennebb jószólunk. Már a „Constitutionnel” azzal igazolja a francia meg-szálldást Rómában, hogy azt egy pusztán olasz hadseregéről, de a koalíciósban fejtől van szó; mi-ből azt huzzák ki, hogy midőn a legatitók a pápa mint olasz herceg bírja, úgy a mint a „Const.” mond a többi olasz hercegségekről, az a legszorosabban alkalmazandó Romagnára nézve is.

Igy forrong az olasz kérdés, mely azonnal a mint a pápai serege a népevel összeitt — a mi tén-legközelebből megörténke — nagytömegűen európai katonaságot vándor; a mi-ből ki tudja mekkora rákó-dás következhetik.

× Az országos Gazdasági-egylet. Iolyó 8-5-én gnyf Vilámkó Imre o ngyánok elnökelte által s há-szálal gnyf másközményi gyűlésén az aprók incidents tárgyak közt két igen fontos tárgyr kerül szőnyegre,

egyik a hely emtertelés, a mirol most, másik a m-vásárhelyi állatkiállítás, a mirol közelebbi lapokban szólnának.

A selyemtermelés városunkba oly feltétlenül érve-detes lendületet vett, e mint e biztonalmunk alább közölendő jelentésből is látható, hogy eddig főként né-hai tanár Tunny o által nagy szorgalommal épült eper-fenyészés már nem képes megfelelni a selyemtermelési szükségleteknek, a mi igen fontos ügymezteliségt szolgálat a kolozsvári birókosságnak, melynek önmaga és hazai pár iránti égő kötelessége miatt, kívált tagosított birókina az eperfenyészést mielőbb és sietve alkalmasít.

Az utóbbi hadjárat által Austria legjelentékenyebb selyemtermelő tartomány Lombardi a megkötött béke fejében a biródom kapcsai közt kiszakították, s úgy a vátérteleim helyéül eső részek selyemtermelése nagy csokul-tás szenvedvén, most kiváló alomnál nyílik arra, hogy a biródomi selyemgyártás szükségletét Erdély és Magyaror-szág saját előnyére felvegyék és a termelési p-akot saját kebelében megfajlaltasson.

Hogy ezen foglalkozásra felkeltés Kolozsvár hivata lenni látszik, azt előleg igazolja a selyemtermelésnek mostan tapasztalt eredménye, a mely hábár még csak mondati déltanításból vett, mégis már az egész eper-fenyészés, amit a város előteremtani képes volt, igénybe vette.

A selyem előállítását mulasztani az eperfenyészés feltételeknek, ügymezteljük Kolozsvár birókossá, hogy olvára a külföldi példaként a földgimnázium ezan hasznos faval körül állt, annyivalkább nem a kétérték-nek, mert a selyemtermelés lábrakapása városunkban bizonyosnak látni látszik, sőt annak nevezetes jövedel-morforszámi kinálközök, és a forrásból ha nem csordul is, de igen sok fog csapadni, azok részére is, aki a selyem-termelést a szükséges eperfenyészéssel, ilendő ártét állítani képesek lesznek.

Jelenlegi állapotok azolg ezen éről először az, hogy az eperesemtelés városunkban hiányoznak még, bár a czára névén év o a m. helytartóságtól és az orsz. ágylt mindent elkövetett. Azonban e részből éppen a gzd. egyet választmányához egy igen a propos eső ajánlás érkezett be Placcintár Dávid szamos-újvári győzgyeszer urnak, ki 14,000 forint eperfaját ajánlja fel a legértényesebb darab a vásároli livánkönk, felajánlva a darabjait hat új kréta gzd. egyetnek vagy a vásároli livánkönk, oda érve, hogy a kísán-ti s elvitt költészet a vásároli hordozók.

Az eső éppen kedvezvén a fák elültetésének, az idő itt is van, melyben a fitymesek gzdák ezen ajánlatot igénybe vehetik; a csemekét megrendelésről helybeli vegyes kereskedő Tauffer Ferenc urnál intézked-betvén.

Enyit előre bocsátva ide melléjük a selyemtermelés megvisszafalának külföldi biztonalmú jelentését a mint követelnek.

Tisztelt választmány! Folyt az év májusában kivetevetlen beküldésköl Kócsi Károly tanyá az év idején Kolozsvárt selyemtermelések, valamint az évi termelési eredmények kimutatására, megkötött legatit a hercegségben, gubudás és notulási ideje által látszólag megtevén, jelentését szakszerűen előt követezőkben adja be:

1859. éven selyemhercegségnek neveltek Kolozsvárt: 1. T. Belog Pálné asszony 3 3 lat magból 2. „Barabás Károlyné 2 2 65 3. „Koncz Józsefné 2 2/2 75 4. Tiszt. Matsuk k. k. felkész. 1 1 5. W. Herer Ferenc 1 1 1

A hercegek kikötött azon töbzősz megnevezés, a yosoz-lýk a készletet töltőmennyiség s a fölvenni szokt közép szám szerint mindentit elegendő lóm-gubudák fállitáltak. Hercegségesség ez éhen egy termelési és egy díszszaban som mutatkozott úgy, hogy a gubudás minden veszteli nélkül öt-ötlet, le, lezamtára azon júnus közepéi eszté időt, melynek hidege miatt csak mennyiségű hercegség díszszabadott.

Május 10-15 közt telvén ki állitának a tyúkok, a gubud-3, 16-17-én s — s egy elgely kö — töbzőnyer megkezdést s hol ez időszék később állott be, az csak az eper-fenyészés hiányában keresendő.

Az évet gabonmennyiség követező volt: T. Belog Pálné 3 3 lat után 95 font guból 2. „Barabás Károlyné 2 2 65 3. „Koncz Józsefné 2 2/2 75 1 1

